

Szegedi Ítéltábla

Bf.I.710/2023/19.

A Szegedi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Szegeden, 2024. június 12. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A költségvetési csalás büntette és más bűncselekmények miatt vádlott1 és társa ellen indult büntetőügyben a Szolnoki Törvényszék 2023. április 17. napján kihirdetett 16.B.376/2020/179. számú ítéletét *megváltoztatja* a következők szerint:

vádlott1 I. rendű vádlott szabadságvesztésének, közügyektől és foglalkozástól eltiltásának tartamát – egyezően – 5 (öt) évre *enyhíti*.

vádlott1 I. rendű és vádlott2 II. rendű vádlottal szemben a pénzbüntetés kiszabását mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja azzal, hogy a vádlottakat gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól tekinti eltiltottnak.

Megállapítja, hogy vádlott1 I. rendű vádlott lakcíme: cím1, tartózkodási helye: cím2

Kötelezi vádlott2 II. rendű vádlottat 35.000,- (harmincötezer) forint másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére az államnak a Szolnoki Törvényszék Gazdasági Hivatalának felhívása szerint.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság vádlott1 I. rendű vádlott bűnösségét költségvetési csalás büntetében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 3. és 4. fordulat, (5) bekezdés b) pont 1. és 2. fordulat] és 4 rendbeli folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében [Btk. 345. §] állapította meg.

[2] Ezért öt halmazati büntetésül 6 év szabadságvesztésre, 6 év közügyektől eltiltásra, 6 év gazdasági társaság vezető tisztségviselő tevékenységtől eltiltásra és 300 napi tétel pénzbüntetésre ítélte.

[3] A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben állapította meg azzal, hogy az I. rendű vádlott a szabadságvesztés büntetésből legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

[4] A szabadságvesztésbe beszámította az I. rendű vádlott által 2017. április 25. napjától 2017. április 27. napjáig őrizetben töltött időt.

[5] A pénzbüntetés napi tételeinek számát – helyesen az egy napi tétel összegét – 2.000,- forintban állapította meg azzal, hogy az így kiszabott 600.000,- forint pénzbüntetést a felhívás kézbesítésétől számított 30 napon belül kell megfizetni. Megállapította, hogy a pénzbüntetést, illetőleg annak meg nem fizetett részét 2.000,- forintként kell egy napi börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre átváltoztatni.

[6] vádlott2 II. rendű vádlott bűnösségét bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntetében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 3. és 4. fordulat, (5) bekezdés b) pont 1. és 2. fordulat] és 4 rendbeli bűnsegédként folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében [Btk. 345. §] állapította meg.

[7] Ezért a II. rendű vádlottat halmazati büntetésül 5 év szabadságvesztésre, 5 év közügyektől eltiltásra, 5 év gazdasági társaság vezető tisztségviselésre jogosult tevékenységtől eltiltásra és 100 napi tétel pénzbüntetésre ítélte.

[8] A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben állapította meg azzal, hogy a II. rendű vádlott a szabadságvesztés büntetésből legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

[9] A szabadságvesztésbe beszámította a II. rendű vádlott által 2017. április 25. napjától 2017. április 27. napjáig őrizetben töltött időt.

[10] A pénzbüntetés napi tételeinek számát – helyesen az egy napi tétel összegét – 2.000,- forintban állapította meg azzal, hogy az így kiszabott 200.000,- forint pénzbüntetést a felhívás kézbesítésétől számított 30 napon belül kell megfizetni. Megállapította, hogy a pénzbüntetést, illetőleg annak meg nem fizetett részét 2.000,- forintként kell egy napi börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre átváltoztatni.

[11] Rendelkezett a bűnjelekről és az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségből vádlott1 I. rendű vádlottat 906.500,- forint, vádlott2 II. rendű vádlottat 5.000,- forint, I. és II. rendű vádlottakat egyetemlegesen 38.367,- forint megfizetésére kötelezte. 124.250,- forint bűnügyi költségről megállapította, hogy az az állam terhén marad.

[12] Az elsőfokú ítélettel szemben ellenérdekű fellebbezések bejelentésére került sor:

[13] Fellebbezett az ügyészség vádlott2 II. rendű vádlott terhére súlyosításért, a szabadságvesztés, a közügyektől eltiltás, a foglalkozástól eltiltás tartamának, valamint a pénzbüntetés napi tételeinek számának lényeges felemelése,

[14] vádlott1 I. rendű vádlott felmentés, a védő a tényállás és a szabadságvesztés vonatkozásában azzal, hogy fellebbezésének részletes indokolását, valamint indítványát az ítélet kézhezvételét követően fogja előterjeszteni.

[15] vádlott2 II. rendű vádlott védője útján, valamint a védő elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében.

[16] A II. rendű vádlott fellebbezése írásbeli indokolásában fellebbezése irányát enyhítésre módosította.

[17] A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.90/2022/14. szám alatt az ügyészség fellebbezését fenntartva indítványozta az elsőfokú ítélet és az azt megelőző eljárás Be. 590. § (1) és (2) bekezdése szerinti teljeskörű felülbírálatát azzal, hogy az elsőfokú bíróság az eljárást a perrendi szabályok betartásával, hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértés nélkül folytatta le.

[18] A tényállás és a jogi indokolás kiegészítése mellett indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú ítéletet változtassa meg, vádlott2 II. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát, a pénzbüntetés napi tételszámát, a közügyektől és a foglalkozástól eltiltás tartamát súlyosítsa, egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben azzal, hogy a vádlott1 I. rendű vádlottal szemben kiszabott 300 napi tétel, illetőleg vádlott2 II. rendű vádlottal szemben alkalmazott pénzbüntetés egy napi tételének összege 2.000,- forint, továbbá az I. és II. rendű vádlottakat a gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól tekintse eltiltottnak.

[19] vádlott1 I. rendű vádlott védője fellebbezése írásbeli indokolásában fellebbezését fenntartotta. Álláspontja szerint a tényállás részben megalapozatlan, részben felderítetlen, illetve tényből tényre téves következtetésen alapul.

[20] Az 1. és 3. tényállás tekintetében az elsőfokú bíróság által hivatkozott tanúvallomások, gazdasági események nem cáfolják az I. rendű vádlott azon hivatkozását, hogy a kérdéses időpontban sokat volt külföldön, ezért került sor „nullás” bevallás benyújtására.

[21] A 2., 4., 5., 6. tényállások vonatkozásában pedig felderítetlen az egyes gazdasági társaságok tevékenysége. Ez a megalapozatlanság a védő álláspontja szerint kiküszöbölhető bizonyítás felvétele nélkül is, melyre indítványt tett.

[22] Vitatta, hogy az I. rendű vádlott tudott-e a II. rendű vádlott tevékenységéről, hogy mire használja az érintett gazdasági társaságokat. A védő szerint a lefolytatott bizonyítás eredményeként kétséget kizáróan nem bizonyított, hogy az I. rendű vádlott erről tudomással bírt.

[23] A részbeni megalapozatlanság kiküszöbölése mellett az elsőfokú ítélet megváltoztatását és vádlott1 I. rendű vádlott felmentését indítványozta.

[24] Az enyhítés iránt bejelentett fellebbezése körében a vádlott személyi körülményeire, az egy kiskorú és egy tanulmányokat folytató nagykorú gyermek tartására, beteg, mozgáskorlátozott édesanyja gondozására, az I. rendű vádlott betegségére, valamint a hosszú büntetőeljárás hatálya alatt állásra hivatkozott.

[25] A II. rendű vádlott védője a fellebbezés írásbeli indokolásában a korábban bejelentett védői fellebbezést fenntartotta. A tényállás tekintetében indítványozta a II. rendű vádlott tanúként tett vallomásának elfogadását, ez alapján annak megállapítását, hogy a II. rendű vádlott érdekeltségi körébe tartozó cégek tényleges tevékenységet fejtettek ki, erre figyelemmel a II. rendű vádlott felmentését indítványozta.

[26] Az enyhítés körében hivatkozott arra, hogy azt indokolja a belső arányok megtartása, valamint az enyhítő körülmények, így a bűnsegédi elkövetés és a jelentős időmúlás.

[27] vádlott2 II. rendű vádlott írásban indokolta a fellebbezését, melynek keretében – megfogalmazása szerint – vallomást tett. Ebben személyi körülményeire is nyilatkozott,

elismerte a bűncselekmény elkövetését, hivatkozott arra, hogy vádlott1 I. rendű vádlottnak nem volt tudomása az ő tevékenységéről. Akként nyilatkozott, hogy sajnálja, hogy kárt okozott az I. rendű vádlottnak, illetőleg az államnak.

[28] A védők a fellebbezési nyilvános ülésen az írásbelivel egyező nyilatkozatot tettek. vádlott2 II. rendű vádlott védője indítványozta a II. rendű vádlott kihallgatását, mely indítványához az I. rendű vádlott védője is csatlakozott. A II. rendű vádlott meg nem jelenése miatt kérte a nyilvános ülés elhalasztását.

[29] vádlott1 I. rendű vádlott fellebbezését fenntartva ártatlanságát hangoztatta, arra hivatkozott, hogy a cégeit szerette volna gazdaságosabban működtetni.

[30] Az ítéltábla a fellebbezések közül az enyhítésre irányuló fellebbezéseket ítélte az alábbiak szerint alaposnak:

[31] A másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző eljárást a 2017. évi XC. törvény (Be.) 590. § (1) és (2) bekezdése alapján teljeskörűen bírálta felül.

[32] Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárást a perrendi szabályokat betartva, hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértés nélkül folytatta le.

[33] vádlott2 II. rendű vádlott védelmével kapcsolatban a védő – akit a másodfokú eljárásban rendelt ki a bíróság – utalt arra, hogy nem tudott a II. rendű vádlottal konzultálni, indokoltnak tartotta a nyilvános ülés elhalasztását, illetőleg tárgyalás kitűzését és maga a II. rendű vádlott is hivatkozott korábbi védőjének érdektelenségére, amely miatt ő eddig az eljárásban nem tett vallomást. A II. rendű vádlott a nyilvános ülésen nem jelent meg, annak napján 8 óra 42 perckor e-mailben mentette ki magát.

[34] Az ítéltábla álláspontja, hogy a II. rendű vádlott védelemhez való joga biztosítva volt a fellebbezési eljárásban, a felvetettek nem vezethetők vissza a bíróság tevékenységére.

[35] Az elsőfokú ítélet kihirdetésére 2023. április 17. napján került sor. A fellebbezési nyilvános ülést az ítéltábla 2023. december 15. napján tűzte ki, melyről a korábbi védő 2024. január 4. napján, a II. rendű vádlott 2024. január 24. napján szerzett tudomást.

[36] 2024. május 16. napján a korábbi védő tájékoztatta az ítéltáblát, hogy a II. rendű vádlott a megbízást megvonta tőle, más védőt kíván meghatalmazni. Erre figyelemmel a másodfokú bíróság védőként rendelte ki ügyvéd1 ügyvédet.

[37] 2024. május 22. napján ügyvéd2 ügyvéd csatolta a II. rendű vádlott által adott meghatalmazást, kérve a másodfokú nyilvános ülés elhalasztását az idő rövidege miatt. A II. rendű vádlott 2024. június 3. napján személyesen benyújtott beadványában ezen megbízást felmondta és kérte védő kirendelését. A 2024. június 12. napján megküldött e-mailben nem kérte a nyilvános ülés elhalasztását.

[38] A fentiekből az állapítható meg, hogy a bíróság az indokolt mértékben a védekezéshez való jogot biztosította a II. rendű vádlott részére, esetében eljárási szabálysértés nem történt.

[39] Az ítéltábla a vádlottak személyi körülményeit a fellebbezési eljárásban benyújtott iratok, valamint vádlott1 I. rendű vádlott fellebbezési nyilvános ülésen tett nyilatkozata alapján, továbbá a tényállást a lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok alapján – figyelemmel a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontjára – az alábbiak szerint kiegészítette, illetőleg helyesbítette:

[40] vádlott1 I. rendű vádlott alkalmi munkából él, havi jövedelme 200-250.000,- forint. Elvált, élettársi kapcsolatban él. Élettársa vállalkozó, jövedelme nem ismert. Egy kiskorú és egy továbbtanuló nagykorú gyermeke van, akik tartására havi 40.000,- forint tartásdíjat fizet. Vagyona egy jászárokszállási ingatlan ½ tulajdoni hányada, amely ingatlant a volt felesége és gyermekei lakják. Beteg édesanyját gondozza, magas vérnyomás megbetegedésben szenved.

[41] vádlott2 II. rendű vádlott alkalmi munkát végez havi kb. 300.000,- forint jövedelemmel. Jelenleg édesanyjával él, aki ápolásra szorul, őt gondozza. A korábbi élettársi kapcsolatából egy kiskorú gyermeke született, aki után gyermektartásdíjat fizet, annak összege nem ismert.

[42] Az elsőfokú ítélet [3] és [4] bekezdéséből mellőzte az „erkölcsi bizonyítványa szerint” megfogalmazást, mert az arra való utalás szükségtelen.

[43] A [26] bekezdésen belül, annak negyedik bekezdését kiegészítette, hogy a 2013. október 21. napján benyújtott bevallás a 2013. III. negyedéves áfabevallás volt.

[44] A [62] bekezdésben a vádlott1 I. rendű vádlott által okozott összes vagyoni hátrány összege helyesen 257.142.000,- forint. Ez az összeg megegyezik az elsőfokú bíróság által a [200] bekezdésben megjelölt összeggel.

[45] Egyebekben az elsőfokú ítélet tényállása hiánytalan és megalapozott, az a fenti kiegészítéssel és helyesbítésekkel irányadó volt a felülbírálat során.

[46] Az ítéltábla álláspontja szerint a vádlottak felmentését célzó fellebbezések a bizonyítékok mérlegelése ellen irányulnak. Azt sérelmezik, hogy az elsőfokú bíróság a vádlott2 II. rendű vádlott nyomozás során tett tanúvallomása ellenére, a terhelő bizonyítékokat elfogadva, bűnösségüket a terhükre rótt bűncselekményekben megállapította.

[47] Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást széles körben lefolytatta. Ennek során számos tanút kihallgatott, felhasznalta a II. rendű vádlott tanúként, illetve a vádlottak adóigazgatási eljárásban tett nyilatkozatait, az ott készült jegyzőkönyveket, határozatokat. Könyvszakértői bizonyítást folytatott, illetőleg felhasznalta a titkos információgyűjtés adatait is.

[48] Az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat részletesen mérlegelési körébe vonta, tényállási pontonként elemezte. E körben kifejtettek okszerűek és logikusak voltak.

[49] Külön foglalkozott vádlott1 I. rendű vádlott azon védekezésével is, hogy huzamosabb ideig külföldön tartózkodott, ezért nem adta le a számlákat a könyvelőnek. Tanúk igazolták, hogy az érintett időszakban találkoztak az I. rendű vádlottal, nem volt akadálya tehát a számlák átadásának. Egyébként sem merült fel adat a saját nyilatkozatán túl az I. rendű vádlott tartós külföldi tartózkodására.

[50] Ezen felül vádlott2 II. rendű vádlott és a fiktív cégek viszonyát, tevékenységét is részletesen vizsgálta.

[51] vádlott1 I. rendű vádlott védője által előterjesztett bizonyítási indítvány elutasítása is helyes indokok alapján történt.

[52] Mindezekből az is következik, hogy további bizonyítás szükségtelen, ezért vádlott2 II. rendű vádlott kihallgatására irányuló bizonyítási indítványokat elutasította.

[53] A fentiekén túl az elsőfokú bíróság ugyancsak értékelte azokat a bizonyítékokat – így tanú tanú vallomását, illetőleg a kihallgatási anyagot –, melyekből a vádlottak közeli kapcsolatára lehetett következtetni, amely hosszabb időszakot ölelt át. A fellebbezési nyilvános ülésen maga vádlott1 I. rendű vádlott is akként nyilatkozott, hogy haveri viszony volt közte és vádlott2 II. rendű vádlott között.

[54] Mindezen körülményekből helyesen következtetett az elsőfokú bíróság, hogy vádlott1 I. rendű vádlott tudott a fiktív számlák eredetéről.

[55] Mivel a tényállás megalapozott volt, így a másodfokú eljárásban a bizonyítékok eltérő értékelésére nincs törvényes lehetőség, ezért a vádlottak felmentését célzó fellebbezések eredményre nem vezethettek.

[56] A megalapozott tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen vont következtetést a vádlottak bűnösségére és a cselekmények minősítése is törvényes.

[57] Az elsőfokú bíróság arról nem adott számot, hogy vizsgálta a Btk. 2. § (2) bekezdése alapján egyrészt az alkalmazandó törvényt, másrészt azt – ahogy arra a fellebbviteli főügyészség is utalt –, hogy az elbíráláskor hatályos, a költségvetési csalás törvényi tényállását kitöltő keretjogszabályok változása nem eredményezte-e a büntetőjogi védelem megszűnését.

[58] Mivel az elbíráláskori Btk. alkalmazása a vádlottakra nézve nem eredményezett volna kedvezőbb elbírálást, ezért helyes az elkövetéskori Btk. alkalmazása.

[59] A keretjogszabályok az elbírálás időpontjában is büntetőjogi védelmet biztosítanak azokra a magatartásokra nézve, melyet az elsőfokú bíróság a vádlottak terhére megállapított.

[60] Ezen felül azonban az elkövetéskor hatályos, az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény rendelkezését – 26. § (1) bekezdés, 31. § (1) bekezdés, (6) bekezdés, 35. § (4) bekezdés – elmulasztotta felhívni és vizsgálni, hogy a 2018. január 1. napjával hatályos adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény 47. § (1) bekezdés, 49. és 58. §-a az adóbevallásokra és az adómegfizetésre vonatkozó szabályok változatlanul büntetőjogi védelmet élveznek, hasonlóképpen az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény 55. § (1) bekezdés, 56. §, 119. § (1) bekezdés, 120. § a) pont, 121. § (1) bekezdés a) pont, 127. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltak (áfabevallás elmulasztása, valótlan tartalmú költség számlák áfatartalmának levonása behelyezése).

[61] Helyes volt az a hivatkozása az elsőfokú bíróságnak – a vádat tekintve –, hogy a költségvetési csalás tettese az ügyvezető, mert a cég képviselőjében őt terheli a bevallási kötelezettség a könyvelőn keresztül, aki tévedésben van és lényegében egy technikai személy, tehát az ügyvezető nem lehet közvetett tettes.

[62] Helyes az a következtetése is, hogy a vádlottak a cselekményt üzletszerűen és bünszövetségben követték el figyelemmel arra, hogy a bűncselekményt rendszeres haszonszerzésre törekedve, hosszabb időn keresztül, cégeket váltogatva, magas szervezettség mellett valósították meg.

[63] Az elsőfokú bíróság által értékelt bűnösségi körülmények kiegészítésre és helyesbítésre szorultak:

[64] Mindkét vádlott esetében további enyhítő körülmény a hosszú büntetőeljárás hatálya alatt állás, valamint a további időmúlás, hiszen az elsőfokú ítélet óta is további egy év eltelt, vádlott1 I. rendű vádlott esetében az egy kiskorú és egy tartásra szoruló nagykorú gyermek, vádlott2 II. rendű vádlott esetében egy kiskorú gyermek tartása, mindkét vádlott esetében az idős szülő gondozása és az I. rendű vádlott igazolt betegsége.

[65] A vádlottak által elkövetett bűncselekményeket a törvény öt évtől tizennégy évig terjedő szabadságvesztéssel rendeli büntetni, a középérték kilenc év hat hónap.

[66] Az elsőfokú bíróság mindkét vádlott esetében a középértéktől jelentősen eltért a vádlottak javára, ami a jelentős időmúlás és a hosszú büntetőeljárás hatálya alatt állás miatt indokolt volt.

[67] Ugyanakkor az ítéltábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetések a belső arányosság követelményeinek nem felelt meg.

[68] vádlott2 II. rendű vádlott esetében az ítéltábla nem látta indokoltnak a súlyosítást, különös tekintettel a másodfokon megállapított további enyhítő körülményekre, figyelemmel a II. rendű vádlott előéletére, az enyhítés sem volt lehetséges.

[69] vádlott1 I. rendű vádlott esetében, aki büntetlen előéletű, az okozott vagyoni hátrány összegében nem volt a két vádlott között jelentős különbség, a jelentős időmúlásra figyelemmel, az ítéltábla büntetés kiszabási gyakorlatát tekintve nem volt indokolt a különbségtétel a két vádlott büntetései között.

[70] Ezért az I. rendű vádlott szabadságvesztését, közügyektől eltiltását, foglalkozástól eltiltását egyaránt öt évre enyhítette.

[71] Az elsőfokú bíróság a vádlottakkal szemben a pénzbüntetést a Btk. 50. § (2) bekezdése alapján szabta ki, melynek feltétele a megfelelő jövedelem, vagyon megléte. Ezt az elsőfokú bíróság nem derítette fel, e körben a vádlottak vallomása hiányában adatok nem álltak rendelkezésre, így alaptalanul került kiszabásra a pénzbüntetés.

[72] A másodfokú eljárásban rendelkezésre álló adatok alapján pedig az állapítható meg, hogy a vádlottak olyan mértékű jövedelemmel, vagyonnal nem rendelkeznek, ami alapot adna a pénzbüntetés alkalmazására, ezért mindkét vádlott esetében az ítéltábla mellőzte annak kiszabását.

[73] Észlelte a másodfokú bíróság, hogy a törvényszék nem foglalkozástól, hanem tevékenységtől tiltotta el a vádlottakat a Btk. 33. § (1) bekezdés e) pontja ellenére. Ezért a vádlottakat gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól tekintette eltiltottnak.

[74] A kifejtettekből következik, hogy az ítéltábla a védelmi fellebbezéseket részben alaposnak ítélve az elsőfokú ítéletet hivatalból is felülbírálvá, azt a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, egyebekben pedig a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[75] A fellebbezési nyilvános ülésen vádlott1 I. rendű vádlott megállapította állandó lakcímét és tartózkodási helyét.

[76] A másodfokú eljárásban vádlott2 II. rendű vádlott védelmével összefüggésben 35.000,- forint bűnügyi költség merült fel, melynek megfizetésére az ítéltábla a II. rendű vádlottat kötelezte a Be. 574. § (1) bekezdése és a Be. 613. § (1) bekezdése alapján.

[77] Az ítélet ellen a Be. 615. § (1) és (2) bekezdése alapján nincsen helye fellebbezésnek.

Szeged, 2024. június 12.

Dr. Benedek Tibor s. k.

Sefta Márta dr. s. k.

Dr. Cserhádi Ágota s. k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.I.710/2023/19. számú ítélete és a Szolnoki Törvényszék 16.B.376/2020/179. számú ítéletének meg nem változtatott része a mai napon jogerőre emelkedett.

Szeged, 2024. június 12.

Dr. Benedek Tibor s. k.
a tanács elnöke